

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 20/20
Luxembourg, 3. marec 2020

Sodbi v zadevah C-75/18 in C-323/18
Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. in Tesco-Global Áruházak
Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Posebni davki, ki se na Madžarskem pobirajo od prometa telekomunikacijskih podjetij in v sektorju trgovine na drobno, so združljivi s pravom Unije

Sodišče v sestavi velikega senata je v sodbah **Vodafone Magyarország (C-75/18)** in **Tesco-Global Áruházak (C-323/18)**, razglašeni 3. marca 2020, **razsodilo, da so posebni davki, ki se na Madžarskem pobirajo od prometa telekomunikacijskih podjetij in podjetij, ki delujejo v sektorju trgovine na drobno, združljivi z načelom svobode ustanavljanja in z Direktivo 2006/112¹ (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)**. Okoliščina, da ti posebni prometni davki, ki so progresivni (oziroma v drugi zadevi celo strmo progresivni), bremenijo predvsem podjetja, ki so v lasti oseb iz drugih držav članic, ker ta podjetja na zadevnih madžarskih trgih ustvarjajo največji promet, namreč **odraža gospodarsko stvarnost teh trgov in ne pomeni diskriminacije teh podjetij**. Sodišče je tudi razsodilo, da davka, ki je naložen telekomunikacijskim podjetjem, ni mogoče enačiti z DDV, ker ne vsebuje vseh njegovih bistvenih značilnosti, tako da ne ogroža delovanja sistema DDV Unije in je zato združljiv z Direktivo o DDV.

Sodišče, ki mu je bilo postavljeno tudi vprašanje glede združljivosti madžarske zakonodaje o uvedbi teh posebnih davkov s pravili Unije na področju državnih pomoči, je najprej odločilo o dopustnosti teh vprašanj.² V zvezi s tem je Sodišče opozorilo, da dajatve ne spadajo na področje uporabe določb Pogodbe DEU, ki se nanašajo na državne pomoči, razen če pomenijo način financiranja ukrepa pomoči in so sestavni del tega ukrepa. Dajatev pa je lahko sestavni del ukrepa pomoči le takrat, kadar med to dajatvijo in pomočjo obstaja zavezujoča namembnostna povezava na podlagi upoštevne nacionalne ureditve. Vendar je Sodišče v obravnavani zadevi ugotovilo, da se zahteve za razbremenitev posebnih davkov, ki so jih tožeče družbe vložile pri madžarskih davčnih organih, nanašajo na splošne davke, katerih prihodki se stekajo v državni proračun, ne da bi bili posebej namenjeni financiranju ugodnosti v korist določene kategorije davčnih zavezancev. Sodišče je ugotovilo, da ni zavezujoče namembnostne povezave med posebnimi davki, ki so bili naloženi tema tožečima družbama, in oprostitvijo, do katere so upravičeni nekateri davčni zavezanci, tako da morebitna nezakonitost take oprostitve glede na pravila prava Unije v zvezi z državnimi pomočmi ne more vplivati na zakonitost teh posebnih davkov. Zato se tožeče družbe pred nacionalnimi sodišči ne morejo sklicevati na to morebitno nezakonitost, da bi se izognile plačilu navedenih davkov.

Sodišče je nato preučilo, ali madžarska zakonodaja o uvedbi zadevnih posebnih davkov pomeni diskriminacijo na podlagi kraja sedeža družb, ki je prepovedana z določbami Pogodbe DEU o svobodi ustanavljanja. V zvezi s tem je Sodišče najprej ugotovilo, da imata matični družbi tožečih strank sedež v Združenem kraljestvu oziroma na Nizozemskem in da lahko – ker ti matični družbi svoje dejavnosti na madžarskem trgu opravljajo prek hčerinskih družb – vsaka omejitev, ki prizadene te hčerinske družbe, vpliva na njihovo svobodo ustanavljanja. Potem ko je Sodišče

¹ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

² Splošno sodišče je leta 2019 razglasilo ničnost dveh sklepov Komisije o opredelitvi poljskega davka v sektorju prodaje na drobno in madžarskega davka na oglaševanje kot ukrepov državnih pomoči (sodba Splošnega sodišča z dne 16. maja 2019, Poljska/Komisija (združeni zadevi [T-836/16](#) in [T-624/17](#), sporočilo za medije [64/19](#)), in sodba Splošnega sodišča z dne 27. junija 2019, Madžarska/Komisija ([T-20/17](#), sporočilo za medije [84/19](#))). Zoper ti sodbi sta trenutno vloženi pritožbi pri Sodišču ([C-562/19 P](#) in [C-596/19 P](#)).

opozorilo na svojo sodno prakso o prepovedi neposredne in posredne diskriminacije, je v obravnavanem primeru nato ugotovilo, da sporni posebni davki ne uvajajo razlikovanja glede na kraj sedeža družb.

V tem okviru je Sodišče na prvem mestu poudarilo, da so vsa podjetja, ki delujejo v zadevnih sektorjih na Madžarskem, zavezanci za plačilo spornih davkov, in da davčne stopnje, ki se uporabljajo za različne razrede glede na obseg prometa, veljajo za vsa ta podjetja, zato madžarska zakonodaja, s katero so bili uvedeni ti davki, ne določa nobene neposredne diskriminacije v škodo podjetij, ki so v lasti (fizičnih ali pravnih) oseb drugih držav članic.

Sodišče je na drugem mestu preverilo, ali je (strmo) progresivnost posebnih davkov mogoče šteti za vir posredne diskriminacije v škodo zadnjenavedenih podjetij.

V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, da so bili v zadevnih davčnih letih, in sicer v tistih, ki se nanašajo na obdobje od 1. aprila 2011 do 31. marca 2015 v zadevi Vodafone in na obdobje od 1. marca 2010 do 28. februarja 2013 v zadevi Tesco, vsi davčni zavezanci, ki so spadali samo v osnovni davčni razred z 0-odstotno stopnjo obdavčitve, v lasti madžarskih oseb, medtem ko so bili davčni zavezanci iz višjih davčnih razredov večinoma v lasti oseb drugih držav članic. Tako je večji del posebnega davka bremenil davčne zavezance, ki so v lasti oseb iz drugih držav članic.

Vendar je Sodišče opozorilo, da lahko države članice svobodno določijo sistem obdavčitve, za katerega menijo, da je najprimernejši, in vzpostavijo progresivno obdavčitev prometa, ker je znesek prometa nevtravno razlikovalno merilo in upošteven kazalnik zmožnosti prispevanja davčnih zavezancev. V tem okviru okoliščina, da večji del zadevnega posebnega davka bremeni davčne zavezance, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb drugih držav članic, ne zadostuje za ugotovitev obstoja diskriminacije v njihovo škodo. To okoliščino je namreč mogoče pojasniti z dejstvom, da na upoštevanih trgih iz obravnavanih zadev prevladujejo taki davčni zavezanci, ki tam ustvarjajo največji promet. Gre torej za nepomemben oziroma celo slučajen kazalnik, ki je lahko izpolnjen vsakič, ko zadevni trg obvladujejo podjetja iz drugih držav članic ali tretjih držav oziroma nacionalna podjetja v lasti oseb iz drugih držav članic ali tretjih držav. Poleg tega osnovni davčni razred z 0-odstotno stopnjo obdavčitve ne zadeva izključno davčnih zavezancev, ki so v lasti madžarskih oseb, ker je vsako podjetje, ki deluje na zadevnem trgu, deležno olajšave za del svojega prometa, ki ne presega zgornje meje, določene za ta davčni razred. Zato (strmo) progresivne davčne stopnje zadevnega posebnega davka po svoji naravi ne uvajajo diskriminacije na podlagi kraja sedeža družb med davčnimi zavezanci, ki so v lasti madžarskih oseb, in davčnimi zavezanci, ki so v lasti oseb iz drugih držav članic.

Sodišču je bilo poleg tega v zadevi C-75/18 postavljeno vprašanje glede združljivosti uvedbe posebnega davka na promet telekomunikacijskih podjetij z Direktivo o DDV.³ V zvezi s tem je opozorilo, da je treba zlasti ugotoviti, ali zadevni davek učinkuje tako, da ogroža delovanje skupnega sistema DDV s tem, da bremeni pretok blaga in storitev ter da obdavčuje gospodarske transakcije na način, primerljiv s tistim, ki je značilen za DDV, za kar gre predvsem pri davkih, ki imajo bistvene značilnosti DDV. Vendar je ugotovilo, da madžarska zakonodaja o uvedbi zadevnega posebnega davka ne določa pobiranja tega davka v vseh fazah proizvodnega in distribucijskega procesa niti odbitka davka, plačanega v prejšnji fazi tega procesa. Ker torej zadevni posebni davek nima dveh od štirih bistvenih značilnosti, ki jih je Sodišče določilo v svoji prejšnji sodni praksi, Direktiva o DDV ne nasprotuje uvedbi tega davka.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

Celotni besedili sodb ([C-75/18](#) et [C-323/18](#)) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

---

³ Člen 401.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.